

॥ पवमानसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - १/प्रश्नः - ४/अनुवाकः - ८)

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - ५/प्रपाठकः - ६/अनुवाकः - १)

ॐ तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः।

दधिक्राव्णो अकारिषम्। जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभिन्
मुखांकरत्। प्रण आयूषि तारिषत्।

आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महेरणां
चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते ह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरङ्ग मामवो यस्य क्षयाय
जिन्वथ। आपो जनयथा च नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शं स्योना
भवन्तु॥

यासां॑ रा॒जा वरु॑णो याति॒ मध्ये॑ स॒त्यानृ॑ते अ॒वप॑श्यं
जना॑नाम्। म॒धुश्च॑तुः शुच॑यो याः पा॒वका॑स्ता न॒ आपः॑ शङ्
स्यो॒ना भ॑वन्तु॥

यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति भ॒क्षं या अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भव॑न्ति।
याः पृ॒थि॒वीं पय॑सो॒न्दन्ति॑ शु॒क्रास्ता॑ न॒ आपः॑ शङ् स्यो॒ना
भव॑न्तु॥

शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यताऽऽपः शि॒वया॑ त॒नुवो॑प॒ स्पृश॑त॒ त्वचं॑
मे। सर्वा॑ः अ॒ग्नीः र॑प्सुषदो हुवे वो मयि॒ वर्चो॑ बल॒मोजो॑
नि ध॑त्त॥

पव॑मानः सुव॒र्जनः॑। प॒वित्रे॑ण विच॑र्षणिः। यः पो॒ता स
पु॒नातु॑ मा। पु॒नन्तु॑ मा देव॒ज॒नाः। पु॒नन्तु॑ मन॑वो धि॒या।
पु॒नन्तु॑ विश्वं आ॒यवः॑। जात॑वेदः प॒वित्र॑वत्। प॒वित्रे॑ण पु॒नाहि॑
मा। शु॒क्रेण॑ देव॒दीद्य॑त्। अ॒ग्ने क्र॑त्वा क्रतूँ॒ रनु॑। यत्ते
प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑। अ॒ग्ने वि॑त॒तम॑न्तरा। ब्रह्म॒ तेन॑ पु॒नीम॑हे।
उ॒भाभ्यां॑ देव॒सवि॑तः। प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्रह्म॑ पु॒नीम॑हे।

वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः।
 तया मदन्तः सधमाद्येषु। वयं स्याम पतयो रयीणाम्।
 वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनैषिरो मयो
 भूः। द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा
 पुनीताम्। बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देवमन्मभिः। अग्रे
 दक्षैः पुनाहि मा। येन देवा अपुनत। येनऽऽपो दिव्यं
 कशः। तेन दिव्येन ब्रह्मणा। इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः
 पावमानीरध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं रसम्। सर्वं स
 पूतमश्नाति। स्वदितं मातरिश्वना। पावमानीर्यो अध्येति।
 ऋषिभिः सम्भृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षीरं
 सर्पिर्मधूदकम्॥ पावमानीः स्वस्त्ययनीः। सुदुघाहि
 पयस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतं
 हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथो अमुम्।
 कामान्त्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीः
 स्वस्त्ययनीः। सुदुघाहि घृतश्चुतः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः।
 ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं पुनते

सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धारेण। पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा। प्रा॒जा॒प॒त्यं
 प॒वि॒त्रम्। श॒तो॒द्या॑म॒ः हिर॑ण्मयम्। तेन॑ ब्रह्म॒ विदो॑ व॒यम्।
 पू॒तं ब्र॑ह्म पुनीमहे। इन्द्रः॑ सुनी॒ती स॒हमा॑ पुनातु। सोमः॑
 स्व॒स्त्या वरु॑णः स॒मीच्या॑। य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः॑ पुनातु
 मा। जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या पुनातु। भूर्भुवः॑ सुवः॑।

तच्छुं॑ योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः॑
 स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
 शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥